

ICCRS

International Catholic
Charismatic Renewal
Service

Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale

BULETIN ICCRS

Anul XXX, Nr. 1 ianuarie-februarie 2004

În acest număr

Administratorul înțelept:
Cerul pe pământ

A 13-a zi de binecuvântări:
Unitatea

Comisia Doctrinei

Povești:
Euharistia

Scrieți un nou abonament
Pentru Buletinul ICCRS

**FORMAREA
RESPONSABILILOR**

"Maturitatea eclezială:
Roade mature de comuniune
și implicare"
O chemare din partea Sf. Părinte
Ioan Paul II

Ecaterina de Siena:
O sfântă carismatică

Întrebări către ICCRS

*"Încă o dată
Ioan Paul II încurajează adorația
Euharistică, și noi cei din RCC ar trebui
să fim primii care aderă ca
parohia noastră să se angajeze
să înceapă adorație
Euharistică perpetuă".*

Cerul pe pământ

de Peter Thompson

În această serie cu titlul: "Administratorul înțelept", Buletinul ICCRS se va angaja să-i ajute pe cititori să crească în înțelepciune și înțelegere cu privire la câteva arii principale ale credinței noastre catolice. "Cerul pe pământ", sunt cuvinte care apar în recenta enciclică *Biserica și Euharistia*, de Papa Ioan Paul II: ca și păstor suprem pe pământ, el caută să trezească conștiința noastră și înțelegerea Euharistiei, izvor și culme a vieții creștine, LG 11 (CCC 1324). Cuvintele lui din capitolul 19 al documentului conțin ceea ce urmează: "Euharistia este cu adevărat o rămășiță de cer pe pământ. Este o rază de slavă a Ierusalimului ceresc care perforează norii istoriei și luminează călătoria noastră."

Aceste cuvinte ar trebui să ne ajute să înțelegem și să dorim să ne unim cu Cristos în lumea cea mai completă posibilă. Noi, cei care am fost reînnoiți, transformați și înflăcărați de puterea Duhului Sfânt trebuie să răspundem invitației sale de a primi, prin intermediul Bisericii și dacă e posibil în fiecare zi, Pâinea Vieții: Trupul, Sângele, Sufletul și Divinitatea lui Cristos.

Nu există izvor mai mare ca harul sfințitor al Trupului lui Cristos, și noi cei care dorim să răspundem exortației lui Ioan Paul II de a merge în larg, de a crește și de a deveni sfinți vii, dacă vrem să rămânem fideli și sinceri chemării, trebuie să ne hrănim cu regularitate din Euharistie.

Unul din roadele RCC este fidelitatea față de magister, adică față de autoritatea învățaturii Bisericii. Ioan Paul II este un maestru extraordinar și în enciclica sa ne îndeamnă să intrăm în locuri cerești, pentru că prin Euharistie Cristos vine la noi în toată slava sa. Îngerii se prosternă în adorație în fața tabernacolului. Se uită cu teamă la noi care avem privilegiul să ne apropiem de Domnul și putem să primim trupul și sângele său adevărat ca hrană pentru a hrăni sufletul, și să ne pregătim astfel pentru viziunea beatifică.

Putem să ne apropiem de Domnul din tabernacol și în afara celebrării Liturghiei, sau în afara expunerii Sf. Sacrament, unde putem să adorăm prezența sa suverană, și să-l privim pe Domnul cu ochii credinței exprimată prin cuvintele: "Da, Doamne, eu cred". Încă o dată Ioan Paul II încurajează adorația Euharistică, și noi cei din RCC ar trebui să fim primii care aderă ca parohia noastră să se angajeze să înceapă adorație Euharistică perpetuă.

Am petrecut multe ore noaptea singur cu Domnul, experimentând bucuria de a-l putea privi, de a cânta în limbi și de a-i vorbi din adâncul inimii. În enciclica sa, Ioan Paul II ne amintește necesitatea dispoziției corecte atunci când mergem să-l primim pe Domnul. Să fim în stare de har, adică liberi de păcatul de moarte. Dacă suntem în stare de păcat grav, înainte de a-l primi pe Domnul în Euharistie avem nevoie de sacramentul reconcilierii. Când suntem în stare de har trebuie mereu să ne apropiem cu reverență și iubire față de Cristos și față de aproapele.

Primim harul sfințitor în funcție de dispoziția noastră, nici o uimire deci că în 1 Cor 11,27 Sf. Paul ne amintește că oricine mănâncă pâinea și bea din potir cu nevrednicie, este responsabil de Trupul și Sângele Domnului. Sf. Ciril din Ierusalim spune să primim în mâinile noastre pe Regele Regilor. Să ne gândim că dacă ni s-ar da bucăți de aur, am avea mare grijă să nu pierdem vreuna, cu atât mai multă atenție ar trebui să dăm când primim în mâini trupul prețios al lui Cristos. După ce l-am primit, să mă uit mereu de aproape în palma mâinii ca să

mă asigur că nu rămâne nici o fărâmitură. Altfel aş putea să pierd ceea ce este mai preţios şi decât aurul.

Trebuie să fim şi docili Duhului Sfânt exact cum a fost Maria; şi capitolul Papei cu privire la raportul dintre Sf. Fecioară şi Euharistie este plin de intuiţii bogate. Noi, ca şi Maria, putem să-l primim pe Isus în trupul nostru. Ea, adumbrită de Duhul Sfânt, devine arca noii alianţe, sânul care poartă Trupul viu al Mântuitorului. Trupurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt şi timp de câteva clipe, în timp ce "substanţa" pâinii şi al sângelui este în noi, suntem temple vii ale Trupului fizic al lui Isus.

Ce-o fi gândit Maria când a privit la Fiul său iubit ridicat în mâinile lui Petru în timp ce celebra Euharistia şi spunea: "Hoc est enim corpus meum" (Acesta este trupul meu). Ea care l-a ținut în braţe la moarte, acum îl vede viu, şi totuşi ascuns în misterul Euharistiei.

Noi carismaticii catolici trebuie să învăţăm de la iubitul nostru Papa Ioan Paul II, citind şi studiind în rugăciune enciclica sa scrisă nu numai pentru episcopi, preoţi, diaconi, călugări şi călugăriţe, ci şi pentru toţi credincioşii laici.

A 13-a zi de binecuvântare: UNITATEA de Jim Murphy

Continuăm să primim răspunsuri atât de pozitive cu privire la cele "12 zile de binecuvântări" realizate la centrul Mariapoli (Castelgandolfo-Roma). În ediţiile viitoare vom împărtăşi ideile cu privire la modul în care să facem să continue binecuvântările aceluia eveniment în comunitatea voastră locală. A 13-a zi de binecuvântări înseamnă fiecare zi. Continuaţi să căutaţi harurile lui Dumnezeu, pentru ca milostivirea Sa să se reînnoiască în fiecare dimineaţă.

Printre multele haruri prezente în cele 12 zile de Binecuvântări organizate de ICCRS, cel mai evident a fost cel al unităţii. Printre participanţi era o mare diversitate de culori, limbi, uzanţe şi formări culturale. Şi totuşi diferenţele nu făceau decât să sublinieze prezenţa marelui dar al unităţii. Cele 2 momente ale zilei în care lucrul acesta se evidenţia mai mult erau lauda şi adoraţia carismatică, şi celebrarea Liturghiei.

Lauda şi adoraţia erau amândouă un mare semn şi agent de unitate. Când lumea începea să-l laude pe Domnul, unicitatea lor individuală se fonda, în limbi diferite, pentru a forma un cor de laudă cu adevărat unit. Lumea bătea din palme şi ridica mâinile, sau se mişca într-un spirit de bucurie şi adoraţie pentru că înţelegea spiritul cântecului chiar dacă nu cunoştea melodia cântecului. Când persoanele începeau să se roage în limbi, rugăciunea era într-adevăr una! Era suspendată înţelegerea umană; limba universală era aceea a Duhului, o limbă de iubire.

Ultima unitate era Euharistia. Bărbaţi şi femei care trăiau de cealaltă parte a planetei şi vorbeau limbi diferite, cu experienţe de viaţă total diferite, erau cu toţii adunaţi în jurul Altarului Domnului pentru a primi Unicul Trup al lui Cristos. Era un singur popor, un singur Domn. Unicitatea individului era supusă unităţii trupului. Era numai Cristos. Lumea continua să se uimească de darul unităţii prezente la acest eveniment important. Un participant a făcut un comentariu: "Mă simt atât de aproape de această lume; mai mult decât de grupul meu de rugăciune de acasă. Aş vrea ca şi noi să avem această unitate experimentată aici."

Unitatea este un dar al Duhului. Dacă cele 12 zile de Binecuvântări au fost un moment deosebit de har, unitatea pe care Cristos a dat-o poporului Său este aceeaşi pe care El o doreşte pentru toţi urmaşii Săi.

Cum să trăim a 13-a zi de binecuvântări? Cum să experimentăm unitatea în grupurile noastre? Iată câteva lucruri de reținut:

1. **Unitatea este voința lui Dumnezeu.** Dacă El ne cheamă la unitate, trebuie să credem că este posibil. Trebuie să credem și că Dumnezeu ne va da harul necesar pentru unitate.
2. **Trebuie să dorim unitatea.** Trebuie să ne testăm inima. Apreciem cu adevărat unitatea? Este o caracteristică în grupurile noastre? Suntem dispuși să murim pentru noi înșine pentru a o avea? Grupul nostru dorește unitatea într-atât, încât să îmbrățișeze partea cea mai dificilă: să plătească preț mare?
3. **Trebuie să ne rugăm pentru unitate.** Trebuie să cerem cu ardoare lui Dumnezeu să dea grupului nostru acest dar. Dacă într-adevăr vrem unitatea... va trebui să ne rugăm mult și intens; să ținem post pentru această intenție; să ne angajăm ca Dumnezeu, în milostivirea Sa, să ne dea ceea ce cerem. E o greșeală tipic umană să ne luăm mult timp pentru un lucru și să recurgem la rugăciune doar ca la o ultimă resursă. Rugăciunea ar trebui să fie în schimb punctul de plecare!
4. **Unitatea vine cu claritate.** Un mod de a contribui să aducem unitate într-un grup este să avem foarte clar viziunea, scopul și funcția grupului. Deseori într-un grup sunt dezacorduri pentru că lumea acționează cu așteptări diferite. Dacă unul crede că grupul de rugăciune este numai rugăciune contemplativă, va fi contrariat de cei care vor continua să laude cu voce tare. Dacă un altul crede că grupul se ocupă numai de rugăciunea cu voce tare și colectivă, se va enerva pe individul care va sta șezut în tăcere tot timpul întâlnirii. Niciunul din cei doi nu greșește în ceea ce face, dar amândoi acționează cu o înțelegere diferită de scopul grupului de rugăciune. Aceste diferențe fac dificilă unitatea. E nevoie de timp și implicare pentru a clarifica scopul și caracterul unic al unui grup, dar merită să investim timp și energie.
5. **Aveți grijă de relațiile dificile.** Nimic nu dăunează mai mult unității genuine decât o aparență de unitate. Deseori lumea este în adevărat dezacord, dar se preface că totul merge bine. Între timp sub superficialitate rănilor cresc și furia fierbe. Isus și Sf. Paul ne încurajează să înfruntăm dificultățile în relații. Mergi la persoana respectivă și spune-i ce te tulbură. Nu te plânge și gata, ci căutați împreună să ajungeți la o înțelegere, la o reconciliere. Fii gata să recunoști partea ta de vină. Fii primul care cere scuze și acceptă părerea de rău a celuilalt. Problemele îngropate nu ne părăsesc, ci se putrezesc. Implicându-ne în unitate vom putea continua să trăim a 13-a zi de binecuvântări.

“Lauda și adorația erau
amândouă un mare semn
și agent de unitate. Când lumea
începea să-l laude pe Domnul,
unicitatea lor individuală se fonda,
în limbi diverse, pentru a forma
un cor de laudă cu adevărat unit”

“Grupuri de rugăciune
sau miniștri plini de vitalitate au căzut
pentru că doi lideri și-au făcut așa de mult rău reciproc,
încât nu au putut merge înainte împreună.
Rezolvați conflictele înainte de a ajunge la acest punct”.

ICCRS

International Catholic
Charismatic Renewal Services

Adresă poștală:
Palazzo della Cancelleria
00120 Città del Vaticano, Europa
Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65
Fax: 39 06 69 88 75 30
E-mail: info@iccrs.org
newsletter@iccrs.org
Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)
Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74

Buletinul ICCRS este publicat bilunar în engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană și portugheză pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. El își propune să furnizeze informații cu privire la creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice în lume.

Reproducerea (parțială) este autorizată cu condiția să se citeze izvoarele. Se propune o ofertă echivalentă a 20 de dolari USA pe an. Trimiteți cec, Eurocec sau mandat poștal internațional în propria valută la ICCRS.

ICCRS este condus de Cosiliul său.

Allan Panozza, Australia (Președinte)
Matteo Calisi, Italia (Vice Președinte)
Reinaldo Besserra Dos Reis, Brazilia
Cathy Brenti, Franța
Nicholas Chia, Singapore
S.E. Mons. Joe Grech, Australia
Michelle Moran, Anglia
James Murphy, USA
Mark Nimo, Ghana
Pr. Rufus Pereira, India
Jean Pliya, Benin
Pr. Michael Slavik, Republica Cehă
Peter Thompson, Canada
Telésforo "Chiquito" Villalba, Argentina

Director Birou ICCRS

Oreste Pesare, Italia

Consultanți ICCRS:

Finanțe: Mr. Charles Whitehead, Anglia
Administrație și evenimente: Claude Lopez, Australia

Comisia Doctrinei

de Joe Grech, Epsicop

În noiembrie 2001 Consiliul ICCRS, împreună cu Consiliul Pontifical pentru Laici, a organizat o Întâlnire de Vindecări. Pentru prima dată Reînnoirea Carismatică și un minister din Vatican au organizat oficial o Conferință împreună. Tema "vindecare" este unul din subiectele strâns asociate RC pentru importanța pe care Reînnoirea o dă rugăciunilor de vindecare. A fost deci

un timp de mare har în care liderii din toată lumea s-au întâlnit pentru a-și împărtăși experiențele și pentru a trage linii conducătoare pentru cine este implicat în acest minister. Una dintre necesitățile cele mai presante apărută după Întâlnire a fost nevoia de a continua dialogul între autoritatea Vaticanului și RC. Unanimă a fost decizia de a continua și cerceta căi și mijloace prin care s-ar putea menține și încuraja concret o colaborare strânsă în avantajul celor din întreaga lume care sunt implicați în RC.

În acest scop mi s-a cerut să formez o Comisie Doctrinală. Membrii acestei Comisii trebuie să fie Profesori care predau la universități terțiare și instituții ale Bisericii. Acești profesori trebuie să fie printre altele intrați în spiritualitatea RCC și să fie implicați activ de ceva timp. Motivul este clar: pentru a menține o comunicare folositoare, aceste persoane trebuie să cunoască bine conceptele și limbajul teologic și în același timp să cunoască în adâncime operele Duhului Sfânt conform experienței RC.

Ca prim subiect de discuție s-a decis să se facă o reflecție mai profundă a documentului cu privire la vindecări, promulgat de Congregația pentru Doctrina Credinței, în lumina diferitelor învățături ținute în timpul Întâlnirii. Am cerut la cinci persoane să participe la Comisie pentru a examina acest argument din perspectiva disciplinei lor teologice. Episcopul Albert de Monleon (Istoria Liturgiei și a Bisericii), Pr. Francis Martin (Scriptură), Pr. Giuseppe Bentivegna (Patristică), Pr. Peter Hocken (Ecumenism) și Pr. Libero Gerosa (Drept Canonic). Prima întâlnire a avut loc la Castelgandolfo în 21-22 septembrie în timpul programului celor "12 zile de binecuvântări" organizate de RC. Pr. Mario Panciera a acceptat cu bunăvoință rolul de secretar al comisiei.

Ne dorim ca în continuarea acestor două zile să lucrăm pentru completarea unui document final cu aprobarea autorității competente a Vaticanului. Documentul va fi trimis la liderii RC din toată lumea pentru ca să-l folosească. Astfel RC va vorbi cu inima și sprijinul Bisericii. Anul viitor, cu ajutorul lui Dumnezeu și urmărind aceeași procedură, Comisia se va întâlni pentru a explora un alt subiect.

*"Tema 'vindecare' este unul
din subiectele strâns asociate RC
pentru importanța pe care Reînnoirea
o dă rugăciunilor de vindecare.
A fost deci un timp de mare har în care
liderii din întreaga lume s-au întâlnit pentru
a-și împărtăși experiențele și a deschide linii călăuzitoare
pentru cine e implicat în acest minister"*

**Vrei să slujești Domnului la nivel internațional un an sau doi ani?
Vorbești mai multe limbi? Ai experiență de computer sau de Internet?
Dacă da, te căutăm pe tine?**

ICCRS caută voluntari pentru normă întreagă la Biroul din Roma. Persoanele trebuie să vorbească curent engleza, plus alte limbi. Se cere ori spaniolă și/sau franceză și/sau italiană. Dacă ești interesat să-i slujești lui Isus în Reînnoirea Carismatică mondială, te rugăm să trimiți CV-ul tău la Biroul ICCRS. Trimite, te rugăm, și următoarele date: ce limbi cunoști, practică de computer, experiență de Internet, etică de muncă, starea socială, tipul de educație primită etc. Anexat te rugăm să trimiți o scrisoare de prezentare din partea CNS sau din partea

responsabilului comunității tale. Tocmai tu ai putea fi ales să slujești Reînnoirea la nivel mondial în Città del Vaticano... Sperăm să primim repede vești de la tine. Te rugăm să nu uiți că ICCRS este o organizație fără scop de lucru, de aceea va putea să-ți ofere doar un mic salariu lunar ca să te întreții.

Euharistia

În Euharistie e realizată promisiunea Domnului Mt 28,20.

Ascultă, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacurilor.

“Euharistia: izvor și culme a vieții creștine” LG II.

La Jubileul din 2000 Papa Ioan Paul II a celebrat Litughia în Cenacolul din Ierusalim “Locul unde a fost instituită Euharistia”.

Luați și mâncăți, acesta este Trupul meu care se va jertfi pentru voi.

Poate că în joia aceea Apostolii nu au înțeles adevăratul sens al acestor cuvinte, care au fost clarificate în duminica următoare.

Stăruiau în învățătura apostolilor, în comuniune, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Fap 2,42

Să spunem cu psalmistul: “Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema”. Ps 115,3-4

BULETIN ICCRS

Buletinul ICCRS este publicat bilunar în engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană și portugheză. El își propune să furnizeze informații cu privire la creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice în lume.

Donație recomandată pentru abonament:

25 \$ SUA pe an, sau 20 Euro (sau echivalentul în \$ Can. sau Aus.)

Buletinul ICCRS ajunge în fiecare colț al lumii!

Dacă până acum...

Taie un abonament la buletinul ICCRS pentru tine și pentru un prieten și vei obține o reducere! Dacă însemnezi două abonamente, primul an plătești doar 40 \$ SUA în loc de 50.

Unul din obiectivele ICCRS este să proclame și să prezinte Cuvântul lui Dumnezeu tuturor popoarelor, oriunde (Mt 28,19).

Astfel mii de persoane care nu-și permit să plătească, primesc gratuit Buletinul. Poți să ne ajuți să acoperim costul acestei opere? Dacă dorești să fii un binefăcător al Buletinului, bifează căsuța în Secțiunea *Detalii pentru plată* sau semnată cu “Donație adăugată pentru misiunea ICCRS”, în spațiul din dreapta

scrie suma pe care dorești să o donezi și să indici deci totalul plății în căsuța TOTAL. Ne vei ajuta în îndeplinirea misiunii noastre, de care vei avea parte!

... ce aștepti?

Te rugăm să completezi acest modul cu orice detaliu, să-l semnezi și să-l trimiți (împreună cu banii în numerar, prin bancă sau detaliile cărții de credit și semnătura) la: ICCRS, Palazzo della Cancelleria, 00210 Città del Vaticano, Europa.

Abonamentul meu

Prenumele

Numele

Adresa completă

Județul

Cod poștal

Țara

Tel.

Fax

E-mail

Aș vrea să primesc Buletinul ICCRS, dar nu pot să plătesc

Dorință: Începere

reînnoire

retragere

prin poștă obișnuită

abonamentul meu la Buletinul ICCRS

nr.....exemplare

par avion

Limba aleasă: Engleză.....Italiană..... Franceză.....Spaniolă.....Germană.....Portugheză

Abonament – cadou pentru un prieten

Prenumele

Numele

Adresa completă

Județul

Cod poștal

Țara

Tel.

Fax

E-mail

Limba pentru prietenul meu: Engleză....Italiană.... Franceză... Spaniolă... Germană... Portugheză...

prin poștă obișnuită..... par avion.....

Detalii pentru plată

Anexă:

...Abonament obișnuit la Buletin Exemplare nr..... prețul.....

...Abonament la Buletin plus cadou pentru un prieten \$USA 35.00

...Donație adăugată pentru misiunea ICCRS..... TOTAL.....

PLATĂ bani în numerar:..... trimis prin scrisoare recomandată

prin bancă:.....(în Dolari USA, plătit pe jumătate banca Americană, sau în EURO – informându-te la banca ta de detalii – plătit la ICCRS, de trimis prin poștă recomandată)

cu carte de credit:.. VIZĂ... EUROCARD.. MASTERCARD.... AMERICAN EXPRESS

Nr. cărții..... data expirării.....

Semnătura titularului cărții.....

Data..... Semnătura achizitorului.....

ICCRS

International Catholic
Charismatic Renewal
Service

Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale

FORMAREA RESPONSABILILOR

Supliment la Buletinul ICCRS

Anul X, Nr. 1/ianuarie-februarie2004

SCHEMA ÎNVĂȚĂTURII

1. Roade ale comuniunii
2. Comuniunea în pluralitatea
darurilor Duhului
3. "Provocări" ale maturității
în Reînnoirea Carismatică Catholică

"O analiză a celor treizeci de ani
de istorie a Reînnoirii Carismatice Catolice
demonstrează că ați ajutat multe persoane
să descopere prezența și puterea
Duhului Sfânt în viața lor,
în viața Bisericii și în viața lumii...
În consecință, în timpul acestui
an special mă unesc cu voi
în a aduce mulțumire pentru
aceste roade prețioase ale Duhului
pe care Dumnezeu a vrut să le maturizeze
în Comunitățile voastre și în Biserică".
(Ioan Paul II)

Ioan Paul II, Scrisoare autografă
din 1 iunie 1998.

² Ioan Paul II, Exortatie Apostolică Post-Sinodală,
Christifideles Laici, despre Vocația și
Misiunea Laicilor în Biserică și în lume, nr. 30
(criteriu de eclezialitate, nr. 3).

³ CATERINA RUGGIU "Reînnoirea Carismatică:
'Provocările' maturității", Citta Nuova, nr.21,2003.

“Maturitatea eclezială:
Roadele mature de comuniune și angajare”
Un apel al Sfântului Părinte Ioan Paul II
De Matteo Calisi

În mai 1998 Sfântul Părinte Papa Ioan Paul II, adresându-se Fraternității Catolice din Charismatic Covenant Communities and Fellowships, a afirmat că:

“O analiză a celor treizeci de ani de istorie a Reînnoirii Carismatice Catolice demonstrează că ați ajutat multe persoane să descopere prezența și puterea Duhului Sfânt în viața lor, în viața Bisericii și în viața lumii... În consecință, în timpul acestui an special mă unesc cu voi în a aduce mulțumire pentru aceste roade prețioase ale Duhului pe care Dumnezeu a vrut să le maturizeze în Comunitățile voastre și în Biserică.”¹

Papa a adresat acest mesaj încurajator Fraternității Catolice în timpul Conferinței sale Generale care s-a ținut la Roma a doua zi după Rusaliile din 1998. La Veghea pentru această sărbătoare, Papa a convocat la Roma toate mișcările ecleziale și noile comunități și a lansat acel apel faimos care a devenit de atunci program de viață pentru toate mișcările ecleziale și Noile Comunități, și deci și pentru Reînnoirea Carismatică Catolică: “Astăzi înaintea voastră se deschide o nouă etapă: aceea a *maturității ecleziale*. Biserica așteaptă de la voi roade “mature” de comuniune și angajament.

Roade de comuniune

Deja din 1988 Sfântul Părinte, cu exortația Apostolică *Christifideles Laici*, a trezit noile forme de agregări laice la verificarea maturității lor ecleziale în lumina câtorva criterii de eclezialitate. Unul din acestea a fost “Mărturia unei comuniuni constante și convinse, în relația filială cu Papa, centru perpetuu și vizibil de unitate a Bisericii universale”, și cu episcopul “principiu vizibil și fundament al unității Bisericii particulare”, și cu “stimă reciprocă între toate formele de apostolat în Biserică”.²

Cu umilință și recunoștință față de Dumnezeu trebuie să constatăm că acest tip de disponibilitate din partea membrilor Reînnoirii Carismatice a crescut progresiv de-a lungul anilor.

Experiența Reînnoirii Carismatice și aceeași Biserică Catolică ieșită din Conciliul Vatican II au demonstrat un fapt că lumea a devenit o “călătorie mică” în care catolicii sunt stimulați să valorizeze contemporan dimensiunea particulară și dimensiunea universală prezente în una, sfântă, catolică și apostolică Biserică a lui Cristos.

Spune Sf. Părinte: “Să cultive constant – citim în Decretul despre apostolatul laicilor – sensul diecezelor, din care parohia e ca o celulă, mereu gata, la invitația Păstorilor lor, să-și unească propriile forțe cu inițiativele diezane. Ba mai mult, pentru a veni în întâmpinarea necesităților orașelor și zonelor rurale, să nu-și limiteze colaborarea la granițele parohiei lor sau ale diezei, ci să se deschidă la mediul inter-parohial, inter-diezean, național sau internațional” (ibid.25).

Reînnoirea Carismatică și-a însușit aceste cereri de comuniune dorite de Conciliu. Datorită răspândirii universale a Reînnoirii Carismatice, Duhul Sfânt a trezit urgențe misionare care permit contactul și schimbul cu creștini de diferite culturi, extinderi geografice, care chiar dacă-și menține fiecare propria conștiință originală, se anagjează

1

2

la universale provocări ecleziale comune tuturor, precum: noua evanghelizare, ecumenismul, dialogul interreligios, formarea spirituală și doctrinală, vocații la preotie, formarea tinerilor, familia creștină, folosirea mass-mediei etc... Putem vorbi de o adevărată și proprie globalizare a Duhului Sfânt!

Asta a fost ușurată, dacă nu chiar stimulată, de recunoașterile Pontificale a Fraternității Catolice în 1990 și a ICCRS-ului în 1993, de îndemnurile continue, de cuvintele de stimă și încurajare ale Sf. Părinte către Reînnoirea Carismatică. Acesta este și rodul dimensiunii 'catolice și planetare' ale misiunii Bisericii care a ușurat schimbul reciproc între persoane și comunități de arii culturale atât de diferite.

Deci, providențial aspectele universale și particulare devin mai mult ca niciodată în Reînnoirea Carismatică Catolică expresie comună de respirație eclezială comună, semn de a simți *cum ecclesiae*.

Comuniune în pluralitatea darurilor Duhului

Cum trebuie să fie corect interpretat și tradus în viața internă a Reînnoirii Carismatice acest concept de "Biserică-Comuniune"? Ce înseamnă cuvântul complex "comuniune" trăit în pluralitatea darurilor Duhului Sfânt?

Conform Doctrinei Conciliare, care se adapă la izvorul Sfintei Scripturi și al Tradiției, și citează din exortația apostolică: "Comuniunea eclezială pretinde, printre altele, recunoașterea pluralității legitime ale formelor agregative a credincioșilor laici în Biserică, și, în același timp, disponibilitatea la colaborarea lor reciprocă (ibid.30).

Sfântul Părinte a precizat că: "Comuniunea eclezială se configurează, mai exact, ca o comuniune "organică", analogă cu cea a unui corp viu și lucrător, ea, de fapt, este caracterizată de prezența simultană a diversității și complementarității vocațiilor și condițiilor de viață, de slujiri, de carisme și de responsabilități. Grație acestei diversități și complementarități fiecare credincios laic se află în relație cu tot trupul și lui îi oferă contribuția sa..."

O astfel de doctrină catolică a comuniunii în diversitate e practică în interiorul Reînnoirii Carismatice Catolice. Statutele ICCRS, aprobate de Sf. Scaun, o relevă:

"Reînnoirea Carismatică Catolică (RCC) nu e o mișcare individuală, unită la nivel mondial. Nu are un fondator sau un grup de fondatori ca multe alte mișcări. Nu are liste de înscrieri. Este o adunare profund variată de indivizi, grupuri, și activități, adesea cu totul independenți unii de alții, care se află în diferite stadii și moduri de dezvoltare cu importanță diferită, care cu toate acestea împărtășesc aceeași experiență fundamentală și aceleași finalități. Această structură de raporturi elastice se găsesc la nivel diecezan și național, precum și la nivel internațional. Aceste raporturi sunt adesea caracterizate mai degrabă de libera asociație, dialog și colaborare decât de integrarea într-o structură ordonată. Îndrumătorul (leadership) acestei realități este caracterizat de slujirea oferită celor care o cer mai mult decât de guvern în sens strict... În urmarea finalităților sale și a obiectivelor sale, ICCRS caută să ofere o slujire utilă Reînnoirii la nivel mondial. ICCRS caută să adune înțelepciune, intuiție și experiență din toată lumea și la rândul său o face disponibilă la nivel mondial. Când ICCRS prezintă învățături, sfaturi pastorale, promovează fire călăuzitoare și oferă formare (practică), o face ca un slujitor care oferă ajutor, nu ca o autoritate care cere supunere" (Preambul).

În contextul *comuniunii în diversitate*, este precizat și rolul pe care îl are ICCRS.

“ICCRS este în slujirea RCC mondiale ca centru de unitate, comunicare și colaborare pentru a înlăptui dorința lui Cristos: “Ca toți să fie una” (In 17,21) și pentru a păstra trupul lui Cristos fără divizări. Această unitate trebuie să fie înțeleasă în contextul diversității, din moment ce în interiorul RCC pot fi prezente, și de fapt sunt, diferite forme și manifestări” (Art. 8).

Totuși, principiul cardinal al *comuniunii* ecleziale rezidă mereu în guvernul pastoral al Episcopului, și nu cum este de unii în mod arbitrar atribuit unui leadership dintr-o anumită mișcare, pentru că Biserica a fost fondată de Cristos pe Apostoli și pe urmașii lor, Episcopii. Numai lor Isus le-a încredințat astfel de autorități pastorale deosebite în Biserică:

“Printre aceste daruri, pe primul loc este pus harul Apostolilor, a căror autoritate Duhul îi supune și pe carismatici (cf 1 Cor 14)... De aceea nici o carismă să nu fie ruptă de referința și de supunerea Păstorilor Bisericii” (ibid 24).

“Provocările” maturității în Reînnoirea Carismatică Catolică

În septembrie anul trecut, liderii RCC, proveniți din 73 de țări, s-au întâlnit pentru a reflecta cu privire la starea actuală a ‘mișcării’ și la provocările maturității ecleziale. “Doisprezece zile de binecuvântări!”: a fost titlul pe care carismaticii au vrut să-l dea întâlnirii de la Castelgandolfo.

În timpul Întâlnirii mulți lideri carismatici au confirmat natura RCC definind-o un “curent de har”, care îi atinge pe catolicii din cele mai diferite ambiente, laici și religioși, și au relevat o teamă difuzată pentru o anumită instituționalizare a Reînnoirii din partea unora care fac să se stingă sau să se redimensioneze carisma originară.

Pentru Pr. Raniero Cantalamessa, unul din principalii oratori, RCC “este un curent de har pentru întreaga Biserică. Este o lucrare a Duhului Sfânt care apoi se concretizează – și așa spune se instituționalizează – în diferite asociații, organizații și comunități, care totuși nu definesc complet de la sine ceea ce este harul Reînnoirii”.³

Comuniunea și angajamentul deci stau la baza provocărilor și roadelor maturității ecleziale. Fără îndoială, o astfel de maturitate eclezială va pătrunde și mai adânc dacă RCC va ști să trezească în membrii săi un zel reînnoit pentru “noua evanghelizare”, marele orizont pe care Ioan Paul II l-a deschis creștinilor din al Treilea mileniu.

ECATERNIA DE SIENA: O SFÂNTĂ CARISMATICĂ de Ralph Martin

Ce sfântă uluitoare este Ecaterina! Și cât de util e pentru noi cei din Reînnoirea Carismatică să cunoaștem puțin istoria și opera ei!

Ecaterina s-a născut la Siena, Italia, în 1347, a douăzeci și patra din 25 de copii. Tatăl său era un vopsitor bogat de lână și casa lui a fost foarte frecventată de vizitatori.

La 6 ani a avut o viziune a lui Cristos Rege care o binecuvânta, care i-a apărut deasupra Bisericii Dominicane din Siena. S-a simțit chemată personal de Domnul și la 7 ani a făcut vot de castitate. Ca și pentru o altă sfântă care a murit de tânără, Tereza de Lisieux, pentru Ecaterina procesul de transformare a început de când era foarte tânără. La 15 ani și-a tăiat părul: metodă de a rezista la insitența părinților de a se căsători. La

18 ani i-a convins pe responsabilii unui ordin terțiar dominican local, rezervat mai ales văduvelor, să o accepte ca membră. Trei ani a trăit în singurătate și rugăciune, lăsându-și camera în familie numai pentru Liturghie. La 21 de ani după ce a experimentat "căsătoria spirituală", și-a părăsit camera pentru a începe o viață de slujire, în familie și față de bolnavii și săracii din Siena. Când în 1374 în Siena a izbucnit epidemia, Ecaterina la 27 de ani pe atunci, s-a așezat la căpătâiul slujirii victimelor. Lumea a început să o caute pentru a-i cere sfaturi și recunoștea în ea lucrarea pe care Dumnezeu o făcea. Mânca foarte puțin, chiar dacă ducea o viață foarte activă care a condus-o să caute medierea între trupele de luptă din Italia, cu rezultate alterne. S-a simțit împinsă să plece la Avignone, unde avea reședința Papa Grigore XI, pentru a-i cere să-și învingă temerile și să se întoarcă la scaunul legitim din Roma. Papa s-a întors cu adevărat și majoritatea studiosilor e de părere că intervenția profetică a Ecaterinei a fost un factor fundamental în decizia lui. Avea daruri remarcabile de cunoștință și înțelepciune, vindecare și profeție, și îmbina darurile carismatice cu cele contemplative într-un mod extraordinar. Era foarte sinceră față de Biserica "instituțională" și totuși nu se temea să profețească cu curaj ceea ce Dumnezeu Tatăl îi arăta, nu numai în a-i cere Papei să se întoarcă la Roma, dar și cu privire la imoralitatea sexuală a clerului din acel timp.

Ecaterina de Siena ne oferă un exemplu cum să dirijăm anumite situații în modul în care ea a înfruntat corupția sexuală din cler din acea epocă. Pe de altă parte a clarificat necesitatea de a onora, respecta și stima demnitatea preoției ca dar minunat al lui Dumnezeu, și în același timp să nu ascundă corupția morală când e prezentă. Ecaterina ne-a transmis ceea ce Dumnezeu Tatăl i-a arătat cu privire la acea situație (numerii de referință se referă la capitolele cărții Ecaterinei: "Dialogul", Editura Cantagalli, Siena): "Ți-am spus, dragă fiică, ceva cu privire la reverența care ar trebui să se dea consacrațiilor mele, oricât de păcătoși ar fi. Pentru că o astfel de reverență nu ar trebui să privească ceea ce sunt în ei înșiși, ci doar autoritatea pe care Eu le-am dat-o. Misterul sacramental nu poate fi diminuat sau divizat de păcătoșenia lor. Respectul tău pentru ei nu ar trebui deci să se micșoreze niciodată, nu pentru meritul lor, ci din motivul prețiozității sângelui." (118)

"Pentru că cei care nu sunt corecți și cei care nu corectează sunt drept membri care încep să putrezească... Dar cei care au această autoritate astăzi nu îndeplinesc această datorie. În realitate se prefac că nu văd (119)... Nu vor corecta niciodată persoane de o oarecare importanță... Vor corecta totuși poporul de rând (112)... Și știți de ce? Pentru că în ei trăiește rădăcina iubirii egoiste, și aceasta este originea temerii lor perverse și servile... Cred că au succes cu nedreptate, nu-i critică pe păcătoși pentru faptele lor... Un alt motiv pentru a nu-i corecta pe ceilalți e că și ei trăiesc în aceleași păcate sau în altele mai mari. Simt că sunt învăluiți de aceeași vină, de aceea îndepărtează elanul și încrederea, și încătușați de teama servilă, se prefac că nu văd." (119)

"Vreau să-ți arăt mizeria vieții lor, pentru ca tu și ceilalți slujitori ai mei să aveți mai multe motive să-mi oferiți pentru ei o rugăciune umilă și constantă. Oriunde tu ai privi, preoți diecezani sau religioși, preoți sau episcopi, umili sau importanți. Tineri sau vârstnici, nu vezi altceva decât păcat... murdăria păcatului mortal." (121)

Și vorbind de practica activă a homosexualității, Ecaterina îl aude pe Tatăl spunând: "Cât de oribil e acest păcat pentru mine în orice persoană. Imaginează-ți cu cât mai oribil este în cei pe care i-am chemat să trăiască celibatul." (124)

„Și aceștia cufundați în păcat cum pot să-i conducă pe ceilalți la dreptate și să le reproșeze păcatele lor? Nu pot, pentru că păcatele lor i-au despuiat de orice entuziasm sau zel pentru sfânta dreptate... Și uneori, când recunosc că acești religioși sunt diavoli întrupați, îi trimit de la o mănăstire la alta, de diavoli întrupați ca și ei. Astfel fiecare îl corupe pe celălalt... Superiorii sunt cauza acestora și a multor altor rele pentru că nu-și țin ochii deschiși față de supușii lor... se prefac că nu văd comportamentul lor cel mai rău.” (125)

Directorul ei spiritual era un Dominican, Raimondo di Capua, care a devenit mai târziu General al Ordinului Dominican, care a scris o istorie minunată de prima mână despre viața Ecaterinei. Până după 20 de ani Ecaterina nu a știut să citească și să scrie, nici nu a primit vreo formare teologică, dar, ca Tereza de Avila, a învățat mult din conversații cu experții teologi și a avut direct de la Dumnezeu o mare înțelepciune.

Ecaterina dicta multe scrisori, dintre care ne-au rămas mai mult de 400. Cu toate acestea opera ei principală pentru care a fost numită Doctor al Bisericii, se numește simplu *Dialogul*. Cartea are forma unui dialog între Ecaterina și Dumnezeu Tatăl. Ecaterina îi pune Tatălui 4 întrebări și cartea conține ceea ce Dumnezeu Tatăl îi dă ca răspuns. Ecaterina și mulți mărturisitori dovedesc că ea a primit aproape întreaga carte direct în rugăciune, și o dicta în timp ce o primea.

Împreună cu mica ei comunitate de bărbați și femei, la cererea Papei Urban VI, succesorul lui Grigore, s-a mutat la Roma și în ultimii ani ai vieții sale scurte a slujit Papei și diferiților Cardinali, continuând să predea și discipolilor săi. De la locuința sa din Roma a continuat să se îndrepte în fiecare zi către Bazilica Sf. Petru pentru a participa la Liturghie, până în februarie 1380, când nu a mai fost în stare să meargă. A murit în 29 aprilie, la numai 32 de ani.

În 4 octombrie 1970 Papa Paul VI a declarat-o Doctor al Bisericii, la o săptămână după Tereza de Avila. În 1999 Papa Ioan Paul II a desemnat-o Patroana Europei.

*Avea daruri remarcabile
de cunoștință și înțelepciune,
vindecare și profeție, și îmbina
darurile carismatice cu cele contemplative
într-un mod extraordinar. Era foarte
sinceră față de Biserica "instituțională"
și totuși nu se temea să profetească
cu curaj ceea ce Dumnezeu Tatăl îi arăta,
nu numai în a-i cere Papei să se întoarcă
la Roma, dar și cu privire la imoralitatea
sexuală a clerului din acel timp.*

ÎNTREBĂRI CĂTRE ICCRS

În datoria de a sprijini pe bărbații și femeile care slujesc Reînnoirea și Biserica Catolică, ICCRS lansează aceste rânduri pentru a ajuta persoanele cu diferite probleme. Vă rugăm să ne trimiteți întrebările voastre la: newsletter@iccrs.org, sau prin fax: (0039)06-69887530.

E oportun să se recite rozariul în timpul întâlnirii noastre de rugăciune?

Înainte de a vorbi de rozariu în mod specific ar fi bine să se examineze natura grupului vostru de rugăciune? Este carismatic?

Dacă grupul e catolic nu ar trebui să fie probleme în a rezolva subiecte catolice specifice. Punctele învățaturii Papei, Maria sau subiectele dogmei catolice ar putea fi toate prezente la întâlnirea de rugăciune.

A doua întrebare privește natura grupului vostru. Dacă este o întâlnire carismatică, presupune un anumit mod de rugăciune și anumite dinamici precum lauda comunitară cu voce tare, o muzică vivace și folosirea unei varietăți de carisme.

În timp ce rozariul este o rugăciune frumoasă și puternică, când se recită poate conduce adesea la o expresie de rugăciune mai contemplativă, în loc la o expresie dinamică și comunitară de rugăciune. Întrucât întâlnirea de rugăciune are o durată limitată, ar putea să nu fie o idee bună aceea de a înlocui rugăciunea carismatică și comunitară cu rozariul.

Multe grupuri își rezervă jumătate de oră înainte de întâlnirea rugăciunii carismatice pentru recitarea rozariului. Astfel, când recit rozariul se concentrează asupra acelei forme de rugăciune, și când participă la întâlnirea de rugăciune sunt împinși către un alt stil de rugăciune.

Întrucât recitarea zilnică a rozariului este un lucru foarte bun și benefic, ar fi mai bine poate să se facă în afara întâlnirii de rugăciune.

Sfântul Părinte sprijină cu adevărat Reînnoirea Carismatică?

Se poate spune cu certitudine că Ioan Paul II este un prieten foarte bun al Reînnoirii și sprijină cu putere acest har al Rusaliilor.

În cartea publicată de ICCRS "*Atunci Petru s-a ridicat*" găsim o colecție de discursuri adresate de Sfântul Părinte diferitelor grupuri din interiorul Reînnoirii Carismatice. Acestea dovedesc sprijinul pe care Papatul l-a dat Reînnoirii. (Cartea se poate procura de la ICCRS, telefonând la nr: 0039-0669887538; fax: 0039-0669887530; e-mail: newsletter@iccrs.org)

Ca adaos la pronunțările "oficiale" ale Papei, sunt diferite alte indicii ale simpatiei sale față de Reînnoire: Pr. Raniero Cantalamessa, legat activ la Reînnoirea Carismatică, a fost ales ca predicator la Sfântul Scaun.

Consiliul ICCRS se întâlnește cu regularitate cu Sfântul Părinte și din când în când se roagă pentru Ioan Paul II, impunând mâinile deasupra lui și rugându-se în limbi... El nu a obiectat niciodată, și se pare că a apreciat mult rugăciunea.

Au fost multe întâlniri private între liderii principali ai Reînnoirii și Ioan Paul II. El ne dă mereu entuziasmul său călduros și interesul pastoral pentru Reînnoire.

Sfântul Părinte este clar în favoarea Reînnoirii Carismatice.

Ce înseamnă ICCRS?

"Trăiesc, dar nu mai trăiesc eu,
ci Cristos trăiește în mine. (Gal 2,20)

Nu este oare acesta idealul și
obiectivul Reînnoirii Carismatice?

Nu este oare acesta proiectul
de viață făcut de grupurile voastre

de rugăciune și comunități tocmai
sub călăuzirea Duhului Sfânt?”
Papa Ioan Paul II, 18 septembrie 1993

ICCRS

International
Catholic
Charismatic
Renewal Services

Foia "Formarea responsabililor" este un supliment al Buletinului ICCRS.
Reproducerea de articole tratate de Buletinul ICCRS este autorizată cu condiția să se citeze izvoarele.

Adresă poștală:

Palazzo della Cancelleria
00120 Città del Vaticano, Europa

Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65

Fax: 39 06 69 88 75 30

E-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74

